O constatare după primele trei etape în Divizia A la handbal feminin

PREA PUȚINE ARGUMENTE ÎN FAVOAREA „NOULUI VAL"...

O nouă ediție, a 21-a, a campionatului Diviziei A la handbal feminin se înscrie, de cîtva timp, în actualitatea competițională a acestui început de an. Cele mai bune 10 formații feminine din țara noastră și-au început, astfel, o nouă dispută pentru a intra în posesia invidiatului titlu de campioană a României, deținut la ora actuală de **Universitatea Timișoara**. S-au scurs pînă în prezent trei etape, jucîndu-se deci un total de 15 partide, în care amatorii de handbal au putut urmări confruntări interesante, multe dintre ele foarte echilibrate, unele oferind chiar rezultate mai puțin scontate.

Cea mai mare surpriză însă o constituie faptul că aceste prime trei etape au fost dominate de formațiile care anul trecut participau la întrecerile Diviziei B! O situație, deci, puțin obișnuită. Chiar lidera actuală a clasamentului este una dintre echipele recent promovate, și anume **Rulmentul Brașov**, care, după cum se vede, fără să fie complexată de condiția ei de „nou venită", și-a intrat în ...rol încă din prima etapă, obținînd o victorie la limită, dar muncită și meritată, în dauna deținătoarei titlului, Universitatea Timișoara. După acest promițător debut, Rulmentul Brașov și-a onorat și în continuare comportarea, reușind ca pînă în prezent să domine întrecerea.

Alături de Rulmentul Brașov, Constructorul Baia Mare și Știința Bacău sînt, împreună cu mai vechile noastre cunoștințe Universitatea Timișoara și Hidrotehnica Constanța, principalele forțe ale întrecerii. Dincolo, însă, de rezultatele înregistrate în primele etape, sînt de subliniat cîteva aspecte, pe care le considerăm semnificative pentru acest început de campionat. Vom nota, în acest sens, că **nivelul tehnic al jocurilor, valoarea lor generală s-au situat la o cotă care nu poate mulțumi**. Este adevărat că majoritatea partidelor au fost echilibrate și viu disputate, dar, din păcate, pe fondul **unui handbal de slabă factură, cu mult sub cerințele impuse la marile întreceri internaționale!** S-a jucat stereotip, fără nerv și inițiativă în atac, cu multă, chiar prea multă forță în apărare, unde totul se rezolvă mai mult prin fault decît prin mișcare. În aceste condiții, iubitorii handbalului au asistat la partide în care atractivă a fost doar lupta pentru puncte.

Tot caracteristic pentru acest început de campionat considerăm și **faptul că la majoritatea echipelor handbalistele mai vechi continuă să fie „vioara întîi"**, determinînd prin valoarea și rutina lor comportarea întregii echipe. Este cazul lui Irene Oancea (Rulmentul), al Simonei Sandu („U" București), al lui Luțaș și Cojocaru („U" Timișoara), al lui Butan, Dumitriu sau Ștefan (Progresul) care merită toate felicitările pentru dragostea ce o manifestă față de handbal și echipele lor pentru dîrzenia și dăruirea cu care se pregătesc. Dar ce fac tinerele handbaliste? Această întrebare ar trebui să și-o pună înaintea noastră antrenorii. Exemplul izolat al Mariei Török (Știința Bacău), care, deși tînără, se impune cu autoritate, precum și timidele încercări de la Progresul București, Universitatea București și Rapid sînt totuși prea puține argumente în favoarea noii generații. Campionatul este însă abia la început. Sperăm că viitoarele comentarii ne vor prilejui și observații pozitive pe această temă.

Călin ANTONESCU
Ion GAVRILESCU

CLASAMENTUL

1.	RULMENTUL Bv.	3	2	1	0	40-37	5
2.	Universitatea Tim.	3	2	0	1	43-33	4
3.	Știința Bacău	3	1	2	0	42-37	4
4.	Constructorul B. M.	3	2	0	1	38-34	4
5.	Hidrotehnica C-ta	3	2	0	1	35-38	4
6.	Mureșul Tg. Mureș	3	1	1	1	50-51	3
7.	Progresul Buc.	3	1	0	2	30-26	2
8.	Universitatea Buc.	3	1	0	2	42-44	2
9.	Confecția Buc.	3	1	0	2	35-38	2
10.	Rapid București	3	0	0	3	31-48	0

După un meci frumos

DINAMO — SELECȚIONATA FRANȚEI 28-18

PLOIEȘTI, 9 (prin telefon). Sala sporturilor din localitate a găzduit marți seara partida internațională amicală de handbal dintre Dinamo București și Selecționata Franței. Spectatorii au aplaudat cu căldură evoluțiile jucătorilor din ambele formații, care s-au străduit și în bună parte au reușit să ofere un frumos spectacol sportiv. Elevii lui Oprea Vlase s-au încălzit mai greu, în primele minute ale meciului handbaliștii francezi conducînd cu: 2—1, 3—1, 4—2. Din minutul 15, dinamoviștii au dat un adevărat recital. Rapiditatea contraatacurilor, subtilitatea paselor, aruncările „tunarilor" au fost armele de bază ale handbaliștilor români. În ultima parte a întîlnirii antrenorul bucureștenilor a utilizat și pe tinerii din lotul său (Becicheri, Oprea), despre a-portul cărora apreciatul tehnician s-a declarat satisfăcut.

Oaspeții au început partida în trombă, au manevrat cu iscusință pe semicerc și au înscris cîteva goluri de mare spectacol. Din momentul în care dinamoviștii și-au strîns rîndurile, eficacitatea francezilor a scăzut, dar în tot timpul meciului ei au arătat o bună mișcare în teren. Scor final 28—18 (9—7) pentru Dinamo.

Au marcat: **Grabovschi** 7, **Cosma** 5, **Durău** 5, **Licu** 3, **Ștef** 3, **Tase** 2, **Flangea** 2, **Oprea** 1 pentru Dinamo București, respectiv **Geofroy** 6, **Giraud** 4, **Visioli** 3, **Rey** 2, **Rousel**, **Regnac** și **Alaimo** cîte 1.

Au arbitrat foarte bine ploieștenii **D. Purică** și **V. Erhan**.

Partida revanșă dintre Dinamo și Selecționata Franței va avea loc astă-seară, de la ora 18, în sala Floreasca din Capitală.

I. Gv.

STIMAȚI TOVARĂȘI (lucrători în domeniul materialelor sportive), CU BICICLETA NU TE POȚI DA PE GHEAȚĂ...

Cu argumentul „termometrului" și al zăpezii (nu din centrul orașului, unde edilii Capitalei au mai aruncat sare), ci de la noi, din Drumul Taberei — unde copiii, cu patine și sănii, se zbenguie fericiți, cu fețe roșii, ca bujorii — fetele m-au luat aproape pe sus, să mergem să cumpărăm patine. Nimic mai firesc pentru ele, acum cînd meteorologul de serviciu de la TV le anunță în fiecare seară „temperatura în scădere", „iarnă grea în Europa"...

Așadar, cu o fetiță de 9 ani în stînga și cu alta de 14 în dreapta, am plecat... la drum, prin București.

Punctul pe i

Romarta copiilor. Aveți patine numerele 21 și 25? **Avem doar numerele 18 și 42**, vine răspunsul. Primele regrete. Cea mică, pentru că are piciorul ...prea mare, cea mare, că-l are prea mic. **Magazinul Victoria.** Aceeași întrebare. Răspunsul e și mai categoric: **„Nu avem nici un fel de patine". Magazinul de sport de pe Lipscani, de lîngă Calea Victoriei** Din nou, aveți patine? **„Numărul 18!"** Știți, pentru ele (și arăt spre fete). **„Am spus, tovarășe, numai nr. 18"** — completează vînzătoarea pe un ton care ne-a făcut să ne retragem sfioși, spre ieșire. Poate că ar fi trebuit să-i spunem responsabilului că vînzătoarea sa nu prea știe „cît de dulce și frumoasă este limba noastră", dar nu aveam timp. Căutam patine **Magazinul București.** La raionul „Sport", doar bi- [illegible] „Magazin de sport". Intrăm.

Aveți patine? **„Doar o pereche, douăzeci și unu' jumate. O singură pereche"** (cum o fi rămas prin rafturi?) Ce noroc a avut Gabi. Sora ei s-a posomorît. O încurajez: Hai la Cocor. Magazin mare, frumos. Dar surpriză: **la Cocor nu există raion cu materiale de sport.** Reintrăm în forfota de lume din stradă. Iată-ne la etajul 3 de la **Unirea**, alt mare magazin. Și aici, toate speranțele s-au spulberat, auzind același răspuns lapidar: **„Avem doar numerele 18 și 40"** (oare, toți copiii din țara asta or fi avînd numai numărul 18 la picior?).

Am obosit. Copiii s-au plictisit. Hai acasă, tăticule.

..Duminică. Gabi se afla pe gheața lacului din Parcul Al. Moghioroș. Era fericită, ca atîtea alte sute de fete și băieți ce lunecau pe luciul gheții. Toată seara mîngîiase patinele noi. Probabil că toată noaptea le visase și se vedea la prima ei ieșire pe gheață. Daniela a rămas acasă. De ce? Pentru că are numărul 38 la picior. Ne-a dat o mînă de ajutor în casă. A cumpărat pîine, a luat bere. S-a uitat apoi la „Albumul duminical", a urmărit și retrospectiva Mundialului argentinian de fotbal. I-a plăcut stadionul River Plate, exclamația crainicului brazilian, golurile lui Kempes și Dirceu. Dar gîndurile îi zburau spre patinoar. Era supărată. De unde să știe ea că cei mari care se ocupă cu aceste treburi au uitat că iarna copiii caută patine [illegible] pilii de azi!

Constantin ALEXE

LOTO — PRONOSPORT INFORMEAZĂ

Vineri 12 ianuarie 1979
O NOUĂ TRAGERE

LOTO

O NOUĂ POSIBILITATE DE A CÎȘTIGA AUTOTURISME ȘI IMPORTANTE SUME DE BANI. [illegible]

Rețineți: NUMAI CINE JOACĂ POATE CÎȘTIGA!

[illegible]

„Cupa Brașovia" la biatlon

TINERII SPORTIVI TREBUIE ÎNCURAJAȚI

● Ori concurs, ori antrenament ● Și copiii au nevoie de materiale corespunzătoare

POIANA BRAȘOV, 9 (prin telefon). Ziua a doua a concursului de biatlon dotat cu „Cupa Brașovia" a continuat cu probele individuale, „de viteză", pentru juniori și copii. Ca și în prima zi, protagoniștii, juniori mari cu mai multă experiență și susceptibili de a participa la viitoarele întreceri internaționale, nu au luat startul, [illegible] în același timp cu desfășurarea competiției.

„Cupa Brașovia" are marele merit [illegible]

[illegible]

CLASAMENTE: juniori mari, 7,5 km (două trageri): 1. Ion [illegible] (3 ture penalizare), 2. Ion Cojocaru [illegible], 3. Ionel Cojocaru [illegible] (3); juniori mici, 7,5 km (două trageri): 1. Ioan Luțea (Brașovia) [illegible], 2. Dorin Plotogea [illegible], 3. Gheorghe Sumedrea (Brașovia) 32:00 (5); copii I, 5 km (două trageri): 1. Cornel [illegible] (Rîșnov) [illegible], 2. Vincențiu Pelin [illegible], 3. Ioan [illegible]; copii II, 3 km (două trageri): 1. Adrian Nicolae (Rîșnov) 19:57 (7), 2. Ion [illegible] (Brașovia) [illegible], 3. Gheorghe Mîndru (Rîșnov) [illegible].

Mihai BARA

PATINATORI DE PERFORMANȚĂ FĂRĂ... ANTRENOR!

De cîțiva ani, centrul de greutate al patinajului din Capitală s-a mutat la clubul sportiv „U"-I.E.F.S., care are una dintre cele mai puternice secții de viteză și artistic.

Dacă în întrecerile rezervate „artiștilor gheții" reprezentanții studenților se numără adesea printre principalii animatori la toate categoriile de participanți, în schimb clubul bucureștean se află la al doilea an consecutiv cînd nu prezintă alergători la concursul republican al speranțelor sau la alte competiții deschise micilor viteziști, avînd doar un singur junior — **Teodor Faraoneanu.** Ba mai mult, dacă aici n-a existat preocupare pentru depis-

Semnal!

tarea și creșterea elementelor de perspectivă, de anul trecut viteziștii seniori au fost lăsați de... capul lor, deoarece antrenorul **Dan Lăzărescu** a fost investit să răspundă de pregătirea lotului olimpic. Din această cauză i-am văzut zilele trecute pe studenți, printre care se aflau și „olimpicii" incluși în lotul care participă acum la concursuri peste hotare — **Agnes Rusz, Cornel Munteanu** și **Gheorghe Pîrv** — apelînd pe pista de la Miercurea Ciuc la serviciile unor cadre tehnice de la alte cluburi sau asociații, unii refuzînd, din păcate, să le dea acest ajutor tovărășesc.

Oare nu există în Capitală antrenori capabili să suplinească absența titularului? Oferta unor tehnicieni bucureșteni a fost însă respinsă de conducerea secției de patinaj (responsabil **Adrian Dragnea** care este în același timp și președintele Colegiului central de antrenori al federației de resort), preferîndu-se să se angajeze al doilea antrenor de patinaj artistic, deși această normă se cuvenea grupei de viteză. De ce sînt lăsați în voia soartei tocmai viteziștii intrați, după cum se știe, în circuitul pregătirilor pentru J.O.? Iată o întrebare la care așteptăm un răspuns fără echivoc.

Traian IOANIȚESCU

GERUL... DEZGHEAȚĂ ACTIVITATEA LA BOB ȘI SANIE

(Urmare din pag. 1)

curînd la Petroșani. Înființată pe lîngă A. S. Întreprinderea de gospodărire locativă și bucurîndu-se de sprijinul comitetului sindical (președinte **Ștefan Velciov**), secția de bob a A.S. I.G.L. a plecat la drum cu un nucleu format din antrenorul **Florentin Beldiga** (fost bober fruntaș la Steagul roșu Brașov), piloții **Gheorghe Toader, Waldemar Lauschman, Gheorghe Ștefănescu, Dorin Dogaru, Iosif Both** ș.a. Dintre aceștia, doar **Toader** este consacrat, ceilalți (toți practicanți ai altor sporturi) fiind selecționați în timpul verii. Rezultatele bune consemnate de aceștia cu prilejul normelor și probelor de control din toamnă le atestă calitățile și perspectivele de a concura, cît de curînd, pentru cucerirea unor poziții onorabile în ierarhia boberilor din țara noastră.

O altă acțiune, de astă dată cu iz sentimental, este pe cale de a fi definitivată și anume „Trofeul Old-boys", cu participarea unor boberi care, cu decenii în urmă, se aflau printre laureații campionatelor țării: **Henry Enea, Constantin Dragomir, Virgil Hogea, Florentin Beldiga, Radu Oancea** ș.a. Salutăm inițiativa și așteptăm traducerea ei în fapt, poate chiar cu prilejul concursului internațional dotat cu „Trofeul Carpați".

Amintind de „Trofeul Carpați", revenim în „prim-planul" activității internaționale. Competiția de bob, aflată la ediția a 3-a, va avea printre invitați sportivi din Austria, Elveția, R. D. Germană, R. F. Germania, Italia (deci țări care domină actualmente bobul mondial), Cehoslovacia și Iugoslavia, ultima intrînd în circuitul internațional cu gîndul la Jocurile Olimpice pe care le va găzdui, în 1984, orașul Sarajevo. La sanie, „Criteriul tineretului" contează pe participarea unor sportivi din Austria, Cehoslovacia, Elveția, R. D. Germană, R. F. Germania, Italia, Iugoslavia, Polonia și U.R.S.S. În sfîrșit, cîteva date despre marile competiții internaționale ale sezonului. **La bob**: C.M. de seniori (17—25 februarie, în R. F. G. la Königssee), C.E. de tineret (4—11 februarie, în Italia, la Cervinia), concursul preolimpic (7—12 martie, în S.U.A., la Lake Placid); **la sanie**: C.M. de seniori (27—28 ianuarie, la Königssee), C.E. de seniori (3—4 februarie, în R. D. G. la Oberhof) și C.E. de juniori (10—11 februarie, în Polonia, la Krynica).

În vederea acestor importante obiective internaționale, loturile reprezentative ale țării noastre au participat la cîteva concursuri de verificare și selecție. Boberii s-au deplasat la Oberhof și la Igls. În ceea ce-i privește pe practicanții saniei, ei se află în momentul de față la Oberhof (lotul de seniori, format din **Elena Stan, Maria Maioru, Iacob Ispas, Ion Apostol, Florea Viorel, Vasile Toader** — antrenor **Ion Galescu**) și la Krynica (lotul de juniori, format din **Ruxandra Bărtușică, Cornelia Vasile, Mariana Carp, Gabriela Soare, Constantin Răducanu, Cristinel Pciorea, Gheorghe Pleșa, Dan Comșa** — antrenor **Constantin Iovan**).

Viitorul Bacău—Steaua 0-3 la volei masculin

BACĂU, 9 (prin telefon). Aproape 1500 de spectatori au urmărit în Sala sporturilor din localitate meciul restanță de volei Viitorul Bacău—Steaua. Oaspeții au cîștigat clar cu 3—0 (12, 7, 5).

S. NENIȚĂ — coresp.

„DACIADA DE IARNĂ" ÎN JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

(Urmare din pag. 1)

[illegible]

— După părerea noastră, a intervenit tovarășul Tiberiu Varga, cu acest an noi începem „cincinalul sportului dîmbovițean". Să mă explic: la această oră putem considera că s-au consolidat toate colectivele de muncă din tînăra industrie a județului. S-au terminat fluctuațiile de personal. Încep să se lege prietenii trainice, iar producția crește eficient, de la lună la lună. Or, acolo unde producția merge bine iar colectivele sînt sudate, activitățile cultural-sportive sînt și ele la înălțime. Sîntem convinși că sportul dîmbovițean se va alinia realizărilor din economia județului nostru care, deși are numai zece ani de existență, se află printre județele țării care-și aduc o contribuție însemnată la creșterea puterii economice a României socialiste.

Sportivii dîmbovițeni vor face totul pentru ca în competițiile interne și internaționale să-și aducă o mai mare contribuție la gloria sportului românesc.

SĂ NU NE FIE FRICĂ DE NOU!

(Un laitmotiv necesar)

Am reținut din referatul antrenorului **Ion Ionescu — Gloria Buzău**, prezentat săptămîna trecută în cadrul consfătuirii antrenorilor divizionari, o idee care ni s-a părut prețioasă: **„A venit timpul să facem mai multe eforturi pentru modernizarea jocului — care impune, dealtfel, modelul pregătirii — și a procesului de instruire. Cum? Promovînd cu mai mult curaj, ca pînă acum, noul".**

La prima vedere, cum s-ar spune, vorbe mari... Ca atîtea altele pe care le auzim atunci cînd se adună, din cînd în cînd, „sfatul cel mare" al tehnicienilor noștri. Și totuși, respectînd, cum se cuvine, adevărul și întorcîndu-ne puțin în urmă, în zilele de pregătire pentru campionatul 1978—1979, reporterul își amintește că a asistat la un antrenament al Gloriei Buzău, pe terenul din comuna Berca, care unora, poate, li s-ar fi părut cel puțin ciudat: timp de 90 de minute s-a jucat la două porți, jucătorii neavînd dreptul să atingă mingea decît o dată. Un exercițiu, după alții, obișnuit. Să nu uităm însă că el avea durata unui meci întreg pe parcursul căruia toată lumea a alergat fără răgaz, a făcut presing, marcaj-demarcaj, schimb de locuri, a pasat „dintr-una", a șutat direct la poartă. Cu alte cuvinte, cam tot ceea ce cuprinde jocul, pregătirea făcîndu-se global, în condiții de maximă dificultate, mai greu chiar decît în cadrul competițional. Era, fără îndoială, în exercițiul acesta, condus de antrenorul Ion Ionescu, o mostră de strădanie de a face, chiar dacă nu neapărat ceva nou în conținut, oricum, ceva nou în modul de a lucra pentru performanță. Și campionatul a dovedit într-adevăr, pînă acum, că efortul acesta al Gloriei Buzău n-a fost inutil.

Din fericire, exemplul antrenorului Ion Ionescu și al echipei sale nu este izolat și nici cel mai semnificativ. În lupta dintre inerție și mișcare, dintre șablon și creație, dintre vechi și nou, s-au mai angajat, cu pasiune și curaj și L. Antohi, care a reușit să dea culoare și tonicitate unei echipe, Politehnica Iași, veșnic obsedată de ideea retrogradării; sau V. Mateianu care, în mai puțin de patru luni, a urcat pe podiumul Diviziei A o foarte veche divizionară B, F. C. Baia Mare. Aceasta pentru că și unul și celălalt au adus cîte ceva inedit, atît în procesul de pregătire cît și în joc, au stimulat prin opțiunea lor pentru nou energii creatoare, atitudini conforme cu legile fotbalului modern.

Și nu numai în rîndurile tinerilor antrenori și-a făcut loc spiritul inovator. La Sport Club Bacău, de pildă, Tr. Ionescu a găsit unele soluții și caută în continuare altele pentru a împlini personalitatea unei echipe ce tinde, evident, spre afirmare; la C. S. Tîrgoviște, mîna de meșteșugar a lui N. Proca a reușit transplantul ideii ofensive la o formație care nu cunoștea decît lecția apărării; la F. C. Argeș, Fl. Halagian, forțînd ieșirea din tipare tactice mai vechi, a modelat vizibil stilul de joc al echipei, aducînd-o pe un meritat loc I în clasament.

La drept vorbind, nimeni n-a fost certat și cu atît mai puțin pedepsit, pentru faptul că ar fi încercat să promoveze noul. Este adevărat, a fost o vreme cînd F.R.F. obișnuia, din exces de zel și prevedere, să pătrundă pînă într-atît în viața echipelor divizionare încît, la un moment dat, în locul unor recomandări de principiu, erau impuse lucruri de amănunt: cicluri de antrenament săptămînal, dozarea pregătirii pe factori, metode de lucru etc. În ultimul timp, însă, ideea unei mai mari libertăți de acțiune acordată antrenorilor a triumfat, iar calea noului n-a mai cunoscut, practic, obstacole. Dar a rămas, din păcate, teama multora în fața noului. O teamă de care este stăpînită azi cea mai mare parte a echipelor noastre de club și chiar reprezentative. De ce? O explicație ar fi aceea a inerției, alta — a unei insuficiente încrederi în nou.

Nu se gîndesc oare toți cei ce manifestă această nejustificată rezervă față de forța creatoare a noului, că sînt, în acest fel, împotriva progresului, a îmbunătățirii continue a calității fotbalului, a performanței însăși?

Mihai IONESCU

BADEA — DINU SAU „DIALOG PESTE ANI" PETROLUL — RAPID

Revedere cu doi foști jucători.

De o parte, Alexandru Badea. Fostul internațional, neobosita „jumătate" a unui cuplu **Dridea I — Badea**, de care s-au legat succesele echipei ploieștene, încununate de cucerirea titlului de campioană a țării și a „Cupei României". Cînd spunem Dridea — Badea, gîndurile ne poartă la partida cu Portugalia (2—0), cînd Badea marca unul din golurile tricolorilor, consemnînd, parcă, superioritatea eficacității în fața altui cuplu, pe atunci în plină afirmare, **Ion Ionescu — Dumitriu II**, mai subtil, mai fermecător pentru ochiul spectatorului.

...De altă parte, Constantin Dinu. Și el fost internațional, mijlocașul Rapidului, „pistonul" neastîmpărat de la mijlocul terenului, exemplu de dăruire, de devotament, ani și ani „locotenentul" cuplului de care aminteam.

Față în față, pe teren. Asta se întîmpla cu ani în urmă. Cînd erau, de o parte și de alta, **Petrolul** și **Rapid**. Meciuri care se ridicau de atîtea ori la nivelul derbyurilor Steaua — Dinamo. Cine uită meciurile Rapid — Petrolul, unele cu victorii spectaculoase, k.o.-urile neprevăzute. 1963. Sezon de primăvară. Stadionul „23 August". Rapid — Petrolul 6—1! 1963. Sezonul de toamnă, campionatul imediat următor, pe același stadion. Rapid — Petrolul 0—6! 1966. Petrolul cîștigă campionatul în dauna Rapidului. 1967 — giuleștenii se revanșează, ies campioni, primul titlu al Giuleștiului, din istoria sa care număra aproape 50 de ani.

La succesele celor două echipe, **Badea** și **C. Dinu**, cu munca lor tenace, aveau marea contribuție.

...Anii au trecut. Din păcate două echipe de mare tradiție în fotbalul nostru, cu merite deosebite în promovarea de jucători la Divizia A, de formare a multor internaționali — Rapid și Petrolul — au coborît în anonimat. De pe scena stadionului „23 August", de la **Liverpool, Leeds, Bruxelles** sau **Belgrad** (unde Rapidul învingea, cîndva, Iugoslavia), cele două echipe au ajuns să-și dispute meciul lor de Divizia B, din seria a II-a, la Urziceni. Asta se întîmpla la 10 decembrie 1978, Rapid avînd terenul suspendat.

— Ce părere aveți, Badea și Dinu, de această coborîre?

AL. BADEA: Regret această cădere. Prahova a dat atîția jucători. Petrolul era un simbol, o familie în care fotbaliștii doreau să intre. Astăzi parcă nu mai există o asemenea ambiție, concurența aceea pentru a deveni titular.

C. DINU: Două echipe de tradiție ajung în anonimat. Actualilor jucători din fosta mea echipă le lipsește, în primul rînd, dăruirea, puterea de luptă. Rapidul a fost un exemplu în această privință. Macri, Greavu, Dan Coe, Năsturescu sînt doar cîteva exemple de dăruire. Apărau culorile echipei pînă la ultima picătură de energie. Doar cu talentul nu se realizează prea multe, te învinge o echipă modestă, dar mai ambițioasă, indiferent cum se numește, F.C.M. Giurgiu, Poiana Cîmpina sau Metalul Plopeni. Acum, în penuria de jucători, unii îmbracă prea ușor tricoul Rapidului și nu-l prețuiesc.

● De la Liverpool și Bruxelles la... Urziceni ● Pentru unii, Petrolul era un simbol ● Prea ușor se îmbracă tricoul Rapidului

— Sînteți în prezent colegi la cursul de perfecționare a antrenorilor. Din nou alături. Badea venit de la Buzău, unde este antrenor secund la divizionara A Gloria, Dinu, de la Granitul. Care vă sînt preocupările actuale?

AL. BADEA. Mi-am dat seama că e o necesitate, că trebuie să învăț. În cîteva luni am descoperit lucruri pe care nu le știam din anii petrecuți pe gazon ca jucător.

C. DINU: Sînt la începutul carierei de antrenor. Mi-am zis că-i mai bine să o iau „de jos" și, în consecință, împreună cu Marin Voinea, cel care a jucat la Progresul, antrenez pe Granitul. O echipă mică. Cursul acesta a venit pentru mine, acum, cum nu se putea mai bine.

— Deci, primii pași pe drumul formării ca antrenori. Ce vă doriți pentru 1979? Consemnăm o idee comună: **„Fotbalul românesc să înregistreze saltul așteptat și rezultatele dorite de iubitorii lui. În ce ne privește, gîndurile ne zboară spre echipele pe care le pregătim și cu care dorim să obținem rezultate frumoase, dar ne întoarcem și spre Petrolul și Rapid, ale căror poziții actuale nu corespund tradițiilor și rezultatelor obținute în anii trecuți. Tinerii jucători de azi au obligația să refacă terenul pierdut. Dar, fără mari eforturi, fără o muncă temeinică nimic nu se realizează".**

Al. CONSTANTIN

Fl. Halagian:

FOTBAL

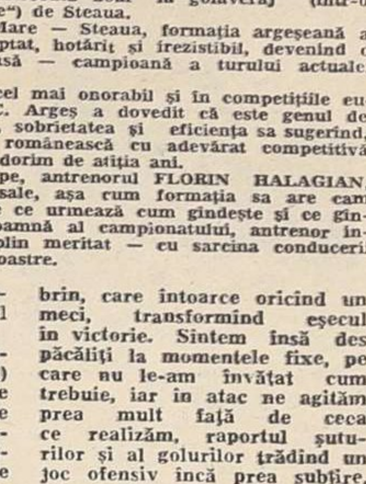
CAMPIONATUL AR TREBUI SĂ-L CÎȘTIGE STEAUA, DAR EU SPER SĂ-L CÎȘTIGĂM NOI...

Deși prea puțini contau pe echipa piteșteană, la sfîrșitul campionatului trecut F.C. Argeș era întrecută doar la golaveraj (într-o cursă ar veni spus: „la fotografie") de Steaua.

Uitată în duelul F. C. Baia Mare — Steaua, formația argeșeană a plasat la timp un sprint neașteptat, hotărît și irezistibil, devenind o puțin scontată — dar merituoasă — campioană a turului actualei ediții.

Creditată cu comportamentul cel mai onorabil și în competițiile europene ale toamnei trecute, F.C. Argeș a dovedit că este genul de echipă „CARE TACE ȘI FACE", sobrietatea și eficiența sa sugerînd, în perspectivă, tipul de echipă românească cu adevărat competitivă pe tărîm internațional pe care o dorim de atîția ani.

Autorul nr. 1 al acestei echipe, antrenorul FLORIN HALAGIAN, are toate trăsăturile formației sale, așa cum formația sa are cam toate trăsăturile lui. Iată în cele ce urmează cum gîndește și ce gîndește antrenorul liderului de toamnă al campionatului, antrenor investit recent — logic și pe deplin meritat — cu sarcina conducerii reprezentativei olimpice a țării noastre.

— Prin ce a ajuns Argeșul pe locul 1 la sfîrșitul turului?

— Aș da mai multe răspunsuri la această întrebare. 1) Echipa știe ce vrea; 2) Este un tot omogen din punct de vedere tehnic, moral, de luptă; 3) Am jucat cu toți adversarii în funcție de calitățile și defectele lor, pregătind fiecare „bătălie" în parte, nu numai războiul (campionatului) în ansamblu.

— Plecînd de la aceste răspunsuri, cine crezi că ar trebui să cîștige titlul național anul acesta?

— Steaua! E echipa cea mai bună. Ea ar trebui să-l cîștige, dar de cîștigat... sperăm să-l cîștigăm noi, pentru că îl dorim mai mult și vom lupta din răsputeri ca să nu ne scape din mîini ca anul trecut.

— Atît vara trecută cît și astă-toamnă s-a vorbit mai puțin de F. C. Argeș. Te-a deranjat această relativă lipsă de atenție, farurile, blitzurile și comentariile presei avîndu-le în vizor astă-vară pe Steaua, iar toamna trecută pe F. C. Baia Mare?

— Ne-a ambiționat. Ne-a îndîrjit. Locul 1 la sfîrșitul turului este un prim răspuns.

— Care sînt punctele tari și care sînt punctele slabe ale echipei piteștene?

— Avem o apărare sigură, un mijloc foarte activ (Iovănescu — Bărbulescu), o aripă care „sparge cazemate" (Doru Nicolae) și îl avem pe... Dobrin, care întoarce oricînd un meci, transformînd eșecul în victorie. Sîntem însă des păcăliți la momentele fixe, pe care nu le-am învățat cum trebuie, iar în atac ne agităm prea mult față de ceea ce realizăm, raportul șuturilor și al golurilor trădînd un joc ofensiv încă prea subțire, „la poezie", comparabil doar cu ceea ce se practică în fotbalul nostru și a dispărut de mult din fotbalul internațional de valoare.

— Cum apreciezi turul campionatului actual?

— Cu 15% mai bun decît prima parte a campionatului trecut. Ce reprezintă aceste procente? Echipele noastre au început să aplice, puțin cîte puțin, trăsăturile fotbalului modern: jocul cu libero, marcajul și demarcajul etc.

— Ce ți-a plăcut și ce nu ți-a plăcut în acest tur de campionat?

— Mi-a plăcut asaltul echipelor slab cotate: Baia Mare, Iașul, Tîrgoviștea, Satu Mare, Buzăul. M-a surprins și m-a impresionat neplăcut căderea „soliștilor" Steaua și Politehnica Timișoara.

— Cum ai primit și cum privești investirea la conducerea echipei olimpice?

— Este o prețuire a muncii mele, dar mai presus de toate este o foarte mare obligație. După cum mi-e felul, nu vreau să spun cuvinte frumoase, strălucitoare, care mai tîrziu să se dovedească fără suficientă acoperire. Ceea ce vreau, însă, să se știe acum este faptul că Halagian nu va precupeți nimic pentru a îndeplini cu cinste misiunea încredințată.

Marius POPESCU

ADEVĂRATELE CRITERII

Publicarea loturilor, element de interes pentru iubitorii fotbalului în această perioadă de acalmie, cînd nostalgia după fotbal este alimentată doar de vijelioasele sprinturi telegenice ale lui Kempes, a stîrnit, cum era și firesc, o serie de discuții. Cititorii au fost atrași, în primul rînd, de surprinzătoarea selecționare a lui Balaci și Dumitru, ei amintindu-și de faptul că primul a avut un sezon „în afara fotbalului", cam în stilul stelistului Zamfir, și că al doilea a acuzat cîndva o anume oboseală, justificînd, într-o oarecare măsură, aportul său redus în cadrul echipei naționale, echivalent cu o cerere de retragere.

Fără îndoială că selecționarea celor doi jucători (și nu numai a lor) a avut în vedere doar criteriul valorii intrinseci, care, la fotbal, este deseori insuficientă. Nimeni nu contestă calitățile lui Balaci și Dumitru, deși nimeni nu poate afirma cu mîna pe inimă că acești doi fotbaliști, considerați cîndva de forța lui Rivera (primul) și Bremner (al doilea) au confirmat imensele investiții de speranțe care s-au făcut pentru ei.

Acum doi ani, Balaci părea excelent plasat în duelul său cu Bölöni și Mulțescu. Acceptînd doar criteriul clasei, am fi putut socoti că duelul este inegal, craioveanul avînd aproape toate atuurile în mînă. Dar Balaci, după frumoasa partidă jucată la Praga (la 2—3), a început să coboare vertiginos, ajungînd — în prima parte — doar o soluție de cîteva minute, spre finalurile de joc, pentru a dispărea literalmente din vizorul selecționerilor.

Acum trei ani, la Madrid, Dumitru făcea acel joc de excepție în echipa lui Valentin Stănescu. De atunci, însă, cel pe care mulți îl considerau drept succesor al lui Lucescu în clasamentul tricourilor naționale a început să coboare încet-încet spre condiția jucătorului de club, fiind și la originea cauzelor ascunse care au determinat jocurile slabe ale echipei naționale, pentru care a fost selecționat cu insistență indiferent dacă a vrut sau nu a vrut.

La startul noului sezon, Dumitru și Balaci sînt din nou în mijlocul „tricolorilor". Criteriul abstract al clasei a predominat iarăși, înconjurat de alte și alte speranțe. În această situație, nu ne rămîne decît să așteptăm ca orgoliul (și, poate, stinghereala) să completeze toate celelalte criterii, fără de care jucătorul de clasă este un artist abstract și inutil, în afara adevăratelor criterii.

Așa stînd lucrurile, este evident că selecționerii au pus în sacii lotului cam tot ce au găsit. În aceste condiții tehnicienii își asumă obligația **dezvoltării tuturor celorlalte criterii — seriozitate, dăruire, capacitate de efort etc. etc.** — pentru ca mai sus citații să devină și TRICOLORI autentici.

Ioan CHIRILĂ

● ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI

● **CURSURI DE INSTRUIRE A ARBITRILOR DIN LOTURILE A, B și C.** În vederea uniformizării interpretării și aplicării regulilor de joc ca și în alți ani, F.R.F., prin colegiul central al arbitrilor, organizează cursuri de instruire cu arbitrii din loturile divizionare A, B și C. Tematica instructajului cuprinde, printre altele: informare asupra arbitrajelor prestate în turul campionatului ediția 1978—79; testarea teoretică a arbitrilor; probleme de ordin interpretativ al regulamentului; discuții pe grupe, asupra problemelor de actualitate.

Cursurile se vor desfășura pe centre județene pentru arbitrii din loturile B și C, după cum urmează: la **Bacău** (12—14 ianuarie) cu participarea arbitrilor din județele Bacău, Suceava, Botoșani, Neamț, Vaslui, Iași, Vrancea, Galați, Buzău și Tulcea; la **Drobeta Tr. Severin** (19—21 ianuarie), cu participarea arbitrilor din județele Mehedinți, Dolj, Olt, Argeș, Vîlcea, Gorj, Caraș-Severin, Timiș, Arad și **Hunedoara**; la **București** (26—28 ianuarie), cu participarea **celor 27 de arbitri** din lotul de perspectivă (foștii jucători divizionari), formați la cursul intensiv **de la Brașov**; la **Tg. Mureș** (2—4 februarie), cu participarea arbitrilor din județele Cluj, Mureș, Brașov, Sibiu, Covasna, Harghita, Alba, Bistrița-Năsăud, Bihor, Sălaj, Maramureș și Satu Mare; la **București** (9—11 februarie) cu participarea arbitrilor din București și județele Ilfov, Prahova, Dîmbovița, Teleorman și Ialomița. Arbitrii din lotul divizionar A vor fi convocați la București în perioada 16—18 februarie.

● **MINIFOTBAL PE ZĂPADĂ.** În vacanța de iarnă, trei echipe de juniori s-au pregătit în frumoasa stațiune Moneasa din Apuseni: Clubul sportiv școlar Oradea, Strungul Arad și Clubul sportiv școlar Ineu. Interesant de subliniat faptul că s-a organizat și un turneu de minifotbal în 6, partidele disputîndu-se pe o zăpadă de aproximativ 30 de cm., obstacol care i-a obligat pe jucători la eforturi suplimentare. A fost un bun prilej pentru antrenorii celor trei echipe de a testa capacitatea fizică a elevilor lor. Cea mai bună comportare au avut-o arădenii (antrenori T. Pop și G. Curuțiu) din rîndul cărora s-au remarcat Tucudean, Gherghel, Babău, Aldea. **(Pavel ȘODINCA — coresp.)**